HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ונקא פריך **כי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה ליקדום וליפסול.** להפ עבד ממן כלי דמה ני כלי שרת זה ומה ני כלי שרת אחר: **אלא מדעם.** והא לן יש ליה להתם מדעתא לליקדים: **שיקדשו פסולין.** כגון מס קמץ זר [ב] וונתן לכלי מהו שיקדישנו כלי להקטירו: **ליפסל.** דקנעשה הסוא כלי בקדושה [בא] כי יהבינהו מדעתיה לקדושי ולא מני לאהדוריה מו לגוון שניים להפ [ג] פסול [בב] זה גמר לכולה עבודה: **רב עמרם אמר.** אפילו תימא שלא מדעת נמי מקדשין והכא לא קדים [בג] שמחזירן לניסה גדושה שלין מחזירה לתוך חוב כלי ואין הכלי מקדשו: **ניפא.** כלי שרת שנו בוולין ממנה: **ומקמץ היכי קמץ.** תמילה [בד] כשקומץ מכלי זה והלא גדוש הוא וקמילה מתוך [בה] הכלי בעינן דכל דבר שטעון כלי אין מקדש כלי שלא מוכו: **עפופה.** פיסל"ת שאינה גדושה [בו] וכשקומץ ממון כלי קמץ בתמצעיתו וכשמחזיר הרי קומץ בגודשה כלי כדמפרש בסמוך: וקפריך **הפא כי קמץ עבד גומא וכי מהדר.** לקומץ בגומא הוה ליה תוך כלי: ומשני **כי מהדר ליה מדופיפא דמנא.** בגלי הכלי שלא [בז] גומא החזירו והוי כגודש כלי ונייד למנא ונפיל קומץ ממילא לגומא כדי שיהא לחוי לקמילא כהן וכיון דממילא נפל למנא נעשה כמי שהחזילו הקוף ולא מקדש ליה כלי. ומעי"ג דכלי שרת מקדשין שלא מדעת הני מילי כי מהדר ליה לאהדוריה ממנא לתפא הגוף שלא ליקדום מקדש ליה [בח] (הלי) [י]לכלי שהחזילו כהן שמונח על גבי קרקע: **קומץ.** קומץ מכלי שעל גבי קרקע וה"ג מקדשין [ב] קומץ [ג] מהגלול שעל גבי קרקע: **לחיבעיף לן.** כלומר לחבריו חיבעיף כך בעיף דרך נחתן בעי מתניתי וכדמפרש: **קולפי עבי.** הכתות טוחות: **בלעי מצימי.** בלעמי מתניתי כלומר שהיה בהן [בט] [ד]מנה אותו: **עלה דהא שמעתא.** בסמך לרבינו [ה] לא תתנא תלא סוס היתומים ל' יום ותניא לחיל שיש ומתרץ לה לתניתי בא להבריו לנופין כל יומות השבת מכריז ל' יום: **בא להבריו שני ומחיי.** מכריז עד ס' יום מיום שמתחיל עד יום שפופק להייטו י"ח יחי הכרוז בס' יום ומכריז מי יקנה נכסי יתומים הללו כדי שיתכבו ביוקר ויהיה רב מקדל [לא] [ו]מבשה המיתון ומבזי לחיבעי. מלמד רב מקדל מלמיד לחניתי הוה: **מחיי מכסחא דמנחות** [לב] **ליעקר ליה.** נשמכחה היתנו: **ולישלח לה.** לרב מקדל לליתי לגביה: **מפייט מילתא.** משום יגעתי ומלאתי (מגילה דף ו:): **פנע ליה רב נחמן.** בלחיבעי: **מכלי זה.** לשה כלי מוכח על גבי קרקע ומקמר כלי זה מס של קודש [לג] (זה) היה לחוי לקמילה: **וכילד מקדשין שם הקומץ.** לשמר קמילה: **סולרכחה ג' לחניה.** שניה להגניה שני כליה שלא שיקמוץ היתנו ושלישי קומץ וכהן שלא תינו יכול להגניה שני הכליה לתין עבודה בשמלא: **תמיד.** י"ג כהניה זוכין בו בתקבה יומא בפ"ב (דף כה.): **זה הכלל.** מתני' היא: **סדר עבודות נקט.** לומו שכהן שלא עושה זו שלא בא לתניה לכהניה לא נתתי: **מה עבדין לגו.** בהיכל: **נכנסין.** ביום שנשנה **שני סדרים.** של שם הפיים שניים המערכות שם המערכת: ושלו

וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה ליקדוש. ומעי"פ שניריס מפסיקין בין קומץ לכלי מין במינו לינו מונף: **א"ר** יוחנן **זאת אומרת כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת.** והא לשנה ומכי יוחנן לקמן בפרק המוקד (דף פח.:) [ג]גבי תודה] שנאמרה על שמוניס חלות וקשמר [לה] **ר"ש** רבא לכולי עלמא כלי שרת מקדשין שלא מדעת שאני התם דממון שמקדש מדעת מקדש נמי שלא מדעת והא דתמשע נשוף לולב וערבה (סוכה דף נ.). לחזקיה שבר כלי שרת אין מקדשין שלא מדעת גבי הא דתנן כמעשהו בחול כך בעשהו בשבת ופריך בגמרא ונייתי ממקודשת שהם אין בל כמיס רחוץ למתקדש שבת בהתודה כיון דרחוץ לקדש מקדש שלא מדעת ומ"ע דכיון דאין לשעור למיס הרי כולס רחוץ למתקדש ורלתה לכיון דשלא בזמנו הוא מ"ע ג' דלכי שרת מקדשין שלא בזמנו כשמקטירן בשוף שאי אלתם איקדש. הרגמ"ה: **ג)** והא בעא אקמץ וקידש: **ד)** כלי שרת מהו שיקדשיר בהן הפסולין לעבודה שום דבר אפילו לדעת כדי שיהיה כשר לכתחילה לקרבן וא"ל אין מקדשין הכלים והאי קומץ דקמציה פסול וקדשוה קדוש. הרגמ"ה: **ה)** אין מקדשין אין ותיבות אמר ליה נמחק: **ו)** אבל מקדשין ליפסל כשנניח על דעת להקדישן אבל זה לא החזיר הקומץ על דעת להקדישו כלום ומשום הכי יחזור ויקמוץ. רב עמרם אמר אפילו תימא שהחזירו כדי לקדש (וקדשי) [ום"מ לא קדשן] כלי כגון שהחזירו לביסא גדושה. הרגמ"ה: **ז)** ביסא גדושה ביסא כלי שרת שמקדשין בו המנחה וא"ת היכי מצי למהוי גדושה והיא בלולה בשמן אנן במנחת חוטא איירינן דאין בה שמן. הרגמ"ה: **ח)** שפופה לא גדושה ולא מחוקה שאין הקומץ (עדיף) [מדדיק] עליה. הרגמ"ה: **ט)** ליה דמהדר ליה אדפנא ותיבות מכי מהדר ליה מנח נמחק: **י)** ומניר ליה ונפל ממילא כו' אבל אינו רוצה לומר דמהדר ליה כשר דהוי ליה כמו מקדש וגומר עבודת הפסול שמקדש קמיצתו של פסול: **יא)** קרקע ש"מ תיבת אלא נמחק: קומצין מכלי כו' וא"ת הא בקדוש מנחה איירינן ולא בקמיצה וי"ל לקמן מספקא ליה אי שרין הן קדוש כלי וקמיצה דמסתברא דקדוש כלי דמנחה עדיף ומשום הכי דייק ש"מ קומצין מכלי שע"ג קרקע כי היכא דקא סברת דמקדשין דמדלא משני ליה בהחזירה בכלי שעל גבי קרקע והשתא תפשוט דשרין קדוש וקמיצה דאי אין קומצין כ"ש דאין מקדשין וא"ב תקשי ולוקמה כגון שהחזירה לכלי שעל גבי קרקע אבל אי משנינן הכי לא תקשי תפשוט דאין קומצין דאית לן למימר אע"ג דאין מקדשין מ"מ קומצין. תו"ח: **יב)** דאבימי תני: **יג)** וחמישי ששים יומא אבימי מסכת אשיקר ליה ותשבר נמחק: **יד)** א"ל דמגבה לכלי כהן וא"ת מה היה סובר אבימי מה היה שואל תחילה כשהשיב לו מכלי זה וי"ל דהיה סובר ששואל אי בעי משיחה לכלי לקדשו והשיב לו מכלי זה דלא בעי משיחה דשבותיה מחנכתו דאי' בסנהדרין [דף ט"ו ע"ב] א"נ היה סובר ששואל לו אי מצי קומץ בשל עץ ולא בעינן כלי מתכות והשיב לו אפילו מכלי זה דשל עץ היה כדבי יוסי בר יהודה דאמר בפ' התליל דעושין כלי שרת של עץ: **טו)** את המנחה: **טז)** ג' כהנים א' שמקדש המנחה וא' שמגביה מכלי וא' שקומץ. הרגמ"ה. וי"ל תו"ח ג' כהנים חד להגביה הכלי כשקומצין וחד לקמוץ וחד להגביה הכלי שמקדש הקומץ והקומץ לא היה יכול לקמוץ מכלי שע"ג קרקע בבזיכין נמי היה צריך להגביה השלחן כיון דאפשר להגביה אלא דאי מכלי קומצין מכלי שעל גבי קרקע ש"ל רבי חנינא כרבא. תו"ח:

ז) וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול **ח)** אמר ר' יוחנן זאת אומרת **ט)** כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת הא מדעת מקדשין **י)** והא **יא)** בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן **יב)** כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב ואמר ליה אין מקדשין **יג)** אמר ליה **יד)** אין מקדשין ליקרב **טו)** אבל מקדשין ליפסל רב עמרם אמר כגון שהחזירו **טז)** לביסא גדושה ומקמץ היכי קמץ אלא כגון שהחזירו לביסא **יז)** טפופה וכיון דקמץ ליה עבד ליה גומא כי מהדר לגוויה דמנא קא מהדר ליה **יח)** מכי מהדר ליה מנח ליה אדפנא דמנא **יט)** ומניד ליה ונפל ממילא **כ)** דנעשה כמי שהחזירו הקוף א"ל רבי ירמיה לר' זירא ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע **כא)** אלא ש"מ **כב)** קומצין מכלי שעל גבי קרקע (א"ל) קא נגעת בבעיא דאיבעיא לן **כג)** דרבי אבימי תני מנחות בי רב חסדא ואבימי בי רב חסדא תני **כד)** והאמר רב חסדא **כה)** קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת' בא להבריו רצופין ל' יום שני וחמישי **כו)** (ושני) ס' יומי אבימי מסכתא איתעקרא ליה ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה ולישלח ליה וליתי לגביה סבר הכי מסתייעא מילתא טפי פגע ביה רב נחמן אמר ליה כיצד קומצין א"ל מכלי זה אמר ליה וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע **כז)** א"ל דמגבה ליה כהן כיצד מקדשין **את** **כח)** המנחות אמר ליה נותנה לכלי זה **כט)** וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע א"ל דמגבה ליה כהן אמר ליה א"כ הוצרכתה **ל)** ג' כהנים אמר ליה ותהא צריכה **לא)** ג' כתמיד איתביה **לב)** זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי המוליך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו' ואילו מגביה לא קתני תנא **לג)** סדר עבודות נקיט **לד)** ולא סדר כהנים בעו מיניה מדרב ששת מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע אמר ליה פוק חזי מה עבדין לגאו **לה)** ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין ואילו

ל) [לקמן נמ: ג. סוטה ג. סוטה יד:, כ) זבמים פו., ג) [ע" תוס' כריתות כד: ד"ה קפנר], ד) ערכין כב., ה) [פי' שבט שמכין בו בני מלח ולפסו עב. ערוך ערך קלפא ו'], ו) כילד מקדשין את הקומץ. ס"ק, ז) לקמן יב., ח) ליפסול וחב גמר. ס"ק, ט) כלי כשמחזירו בהן סס"ד אס"ר ס"ש שעל גבי קרקע וכי היכי לקומצין מכלי שעל גבי קרקע ס"ג מקדשין קומץ בכלי שעל גבי קרקע. ס"ק, י) כ"ה בחזיר, יא) כ"ה לכלי, יב) ס"ל מנחה לו מכה. רש"ק, יג) [דף כב.], יד) כ"ה משמה סתירתן ומכה לוחנו לשמעי. ס"ק, טו) ס"ק, יח) ס"ל רב פפא וכן פיסא לקמן, יט) זמן מ"מ לענין זה כדי מתוכחר ומן. ס"ק, כ) הייט פסולין, כא) [נדל"ש וכן נתעבד], כב) ס"ל חוכקו, כג) בס"ק: לי, כד) שיך למעש"ל.

גליון הש"ס

גמ' דנעשה כמי שהחזירו הקוף. לקמן דף ק ע"ב:

לעזי רש"י

פישל"א. (כלי) מוערם אבל לא דחוס.

מוסף רש"י

כלי שרת אין מקדשין אלא מדעתו. שהוחנו כהן לניף שיתנגו לשם קך, וש"מ הרי מנחה שקדושה ועומדת שהקדישה בפה, קדושת פה אינה גלה קדושת דמים ואינה קדושה הגוף ואינה קדושת גופים, קדשה כלי קדשה בעבודו יום ובלילה ואם נשמאת קדושת הגוף ומפסלת בעבודו יום ובלילה ואין לה פדיון (זבחים יד:). קולפי טאבי בלעי מאבימי. הכתות גדולות על הפה שמעמאת שהיו מלמדני שום היתומים ל' מאיר שיהיו יום ושיהיו מקבה לו הפ לאמר ר"מ שבשבת בא להבריו רצופין ל' יום, שני וחמישי ס' יום. והוא אמר לי בפ לכבריו לניפין ל' יום בין יתומין בין הקבה, ואם בפ לכבריו ל' יום: ימי הדין הוי הסוס ס' יום ושני מפני בשבת שמוהב שבועות הרי לך י"ו ימים ויהפ בהם ט"ו שני אמיתי, הוסיף עוד מרבעה ימים שני ושלישי ורביעי ושמיני בשבת הרי ס' יום משמתחיל הכהנים ויש בהן י"ח יתי הכרוז ונותן בכלי. קומץ לו מוליך לו מקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול. כגון שיריים או להקטיר דבר שדרכו להקטיר. כגון קומץ מן נמוצו וכו' אבל לם מיבל לם מיבה להקטיר שיריים לממר לו נתכול קומץ לממר בשר בהמלה דעתו אלל לם מדם, בד' עבודות הללו מפקיע במנחה דנמרין מוצמה בהקיבה בלמר בריש פיקחין. (להלן יב.). **ארבעה כהנים נכנסין.** לחיכול בשבת למדור לתם הפנים שני סדרים. שתים מערכות של לחם שני בזיכין. שתי כפות מלולות בלבונה כדכתיב (ויקרא כד) ונתת על המערכת לבונה וכה וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול. מן הגלגל שני סדרים היוצים וב' ליטול ב' בזיכין. והגלגל היה נתון מרכז ממזרח למערב, ולו עומדין מזה לוחה הגלגל בגפון ולו עומדין בנגבו לדרים, ודוקא מכיוון לגפון לכל לפון ענין הסיבות היו בתמרינן במתכת סוכה (דף ט.). גבי מיוט לחם הפנים בהכנסת מוקין בגפון כדי שילמו שהן בנכסין (שבת קלג:).

מ) וקא פריך **כי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה ליקדום וליפסול.** להפ עבד ממן כלי דמה ני כלי שרת זה ומה ני כלי שרת אחר: **אלא מדעתא.** והא לן יש ליה להתם מדעתא לליקדיש: **שיקדשו פסולין.** כגון מס קמץ זר [ב] וונתן לכלי מהו שיקדישנו כלי להקטירו: **ליפסל.** דקנעשה הסוא כלי בקדושה [בא] כי יהבינהו מדעתיה לקדושי ולא מני לאהדוריה מו לגוון שניים להפ [ג] פסול [בב] זה גמר לכולה עבודה: **רב עמרם אמר.** אפילו תימא שלא מדעתא נמי מקדשין והכא לא קדים [בג] שמחזירן לניסה גדושה שלין מחזירה לתוך חוב כלי ואין הכלי מקדשו: **ניפא.** כלי שרת שנו בוולין ממנה: **ומקמץ היכי קמץ.** תמילה [בד] כשקומץ מכלי זה והלא גדוש הוא וקמילה מתוך [בה] הכלי בעינן דכל דבר שטעון כלי אין מקדש כלי שלא מוכו: **עפופה.** פיסל"ת שאינה גדושה [בו] וכשקומץ ממון כלי קמץ בתמצעיתו וכשמחזיר הרי קומץ בגודשה כלי כדמפרש בסמוך: וקפריך **הפא כי קמץ עבד גומא וכי מהדר.** לקומץ בגומא הוה ליה תוך כלי: ומשני **כי מהדר ליה מדופיפא דמנא.** בגלי הכלי שלא [בז] גומא החזירו והוי כגודש כלי ונייד למנא ונפיל קומץ ממילא לגומא כדי שיהא לחוי לקמילא כהן וכיון דממילא נפל למנא נעשה כמי שהחזילו הקוף ולא מקדש ליה כלי. ומעי"ג דכלי שרת מקדשין שלא מדעת הני מילי כי מהדר ליה לאהדוריה ממנא לתפא הגוף שלא ליקדום מקדש ליה [בח] (הלי) [י]לכלי שהחזילו כהן שמונח על גבי קרקע: **קומץ.** קומץ מכלי שעל גבי קרקע וה"ג מקדשין [ב] קומץ [ג] מהגלול שעל גבי קרקע: **לחיבעיף לן.** כלומר לחבריו חיבעיף כך בעיף דרך נחתן בעי מתניתי וכדמפרש: **קולפי עבי.** הכתות טוחות: **בלעי מצימי.** בלעמי מתניתי כלומר שהיה בהן [בט] [ד]מנה אותו: **עלה דהא שמעתא.** בסמך לרבינו [ה] לא תתנא תלא סוס היתומים ל' יום ותניא לחיל שיש ומתרץ לה לתניתי בא להבריו לנופין כל יומות השבת מכריז ל' יום: **בא להבריו שני ומחיי.** מכריז עד ס' יום מיום שמתחיל עד יום שפופק להייטו י"ח יחי הכרוז בס' יום ומכריז מי יקנה נכסי יתומים הללו כדי שיתכבו ביוקר ויהיה רב מקדל [לא] [ו]מבשה המיתון ומבזי לחיבעי. מלמד רב מקדל מלמיד לחניתי הוה: **מחיי מכסחא דמנחות** [לב] **ליעקר ליה.** נשמכחה היתנו: **ולישלח לה.** לרב מקדל לליתי לגביה: **מפייט מילתא.** משום יגעתי ומלאתי (מגילה דף ו:): **פנע ליה רב נחמן.** בלחיבעי: **מכלי זה.** לשה כלי מוכח על גבי קרקע ומקמר כלי זה מס של קודש [לג] (זה) היה לחוי לקמילה: **וכילד מקדשין שם הקומץ.** לשמר קמילה: **סולרכחה ג' לחניה.** שניה להגניה שני כליה שלא שיקמוץ היתנו ושלישי קומץ וכהן שלא תינו יכול להגניה שני הכליה לתין עבודה בשמלא: **תמיד.** י"ג כהניה זוכין בו בתקבה יומא בפ"ב (דף כה.): **זה הכלל.** מתני' היא: **סדר עבודות נקט.** לומו שכהן שלא עושה זו שלא בא לתניה לכהניה לא נתתי: **מה עבדין לגו.** בהיכל: **נכנסין.** ביום שנשנה **שני סדרים.** של שם הפיים שניים המערכות שם המערכת: ושלו

נ) וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול **נא)** אמר ר' יוחנן זאת אומרת **נב)** כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת הא מדעת מקדשין **נג)** והא **נד)** בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן **נה)** כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב ואמר ליה **נו)** אין מקדשין **נז)** אמר ליה אין מקדשין ליפסל **נח)** אבל מקדשין ליפסל רב עמרם אמר כגון שהחזירו **נט)** לביסא גדושה ומקמץ היכי קמץ אלא כגון שהחזירו לביסא **ס)** טפופה וכיון דקמץ ליה עבד ליה גומא כי מהדר לגוויה דמנא קא מהדר ליה **סא)** מכי מהדר ליה מנח ליה אדפנא דמנא **סב)** ומניד ליה ונפל ממילא **סג)** דנעשה כמי שהחזירו הקוף א"ל רבי ירמיה לר' זירא ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע **סד)** אלא ש"מ **סה)** קומצין מכלי שעל גבי קרקע (א"ל) קא נגעת בבעיא דאיבעיא לן **סו)** דרבי אבימי תני מנחות בי רב חסדא ואבימי בי רב חסדא תני **סז)** והאמר רב חסדא **סח)** קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת' בא להבריו רצופין ל' יום שני וחמישי **סט)** (ושני) ס' יומי אבימי מסכתא איתעקרא ליה ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה ולישלח ליה וליתי לגביה סבר הכי מסתייעא מילתא טפי פגע ביה רב נחמן אמר ליה כיצד קומצין א"ל מכלי זה אמר ליה וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע **ע)** א"ל דמגבה ליה כהן כיצד מקדשין **את** **עא)** המנחות אמר ליה נותנה לכלי זה **עב)** וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע א"ל דמגבה ליה כהן אמר ליה א"כ הוצרכתה **עג)** ג' כהנים אמר ליה ותהא צריכה **עד)** ג' כתמיד איתביה **עה)** זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי המוליך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו' ואילו מגביה לא קתני תנא **עו)** סדר עבודות נקיט **עז)** ולא סדר כהנים בעו מיניה מדרב ששת מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע אמר ליה פוק חזי מה עבדין לגאו **עח)** ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין ואילו

נ) וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול **נא)** אמר ר' יוחנן זאת אומרת **נב)** כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת הא מדעת מקדשין **נג)** והא **נד)** בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן **נה)** כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב ואמר ליה **נו)** אין מקדשין **נז)** אמר ליה אין מקדשין ליפסל **נח)** אבל מקדשין ליפסל רב עמרם אמר כגון שהחזירו **נט)** לביסא גדושה ומקמץ היכי קמץ אלא כגון שהחזירו לביסא **ס)** טפופה וכיון דקמץ ליה עבד ליה גומא כי מהדר לגוויה דמנא קא מהדר ליה **סא)** מכי מהדר ליה מנח ליה אדפנא דמנא **סב)** ומניד ליה ונפל ממילא **סג)** דנעשה כמי שהחזירו הקוף א"ל רבי ירמיה לר' זירא ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע **סד)** אלא ש"מ **סה)** קומצין מכלי שעל גבי קרקע (א"ל) קא נגעת בבעיא דאיבעיא לן **סו)** דרבי אבימי תני מנחות בי רב חסדא ואבימי בי רב חסדא תני **סז)** והאמר רב חסדא **סח)** קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת' בא להבריו רצופין ל' יום שני וחמישי **סט)** (ושני) ס' יומי אבימי מסכתא איתעקרא ליה ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה ולישלח ליה וליתי לגביה סבר הכי מסתייעא מילתא טפי פגע ביה רב נחמן אמר ליה כיצד קומצין א"ל מכלי זה אמר ליה וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע **ע)** א"ל דמגבה ליה כהן כיצד מקדשין **את** **עא)** המנחות אמר ליה נותנה לכלי זה **עב)** וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע א"ל דמגבה ליה כהן אמר ליה א"כ הוצרכתה **עג)** ג' כהנים אמר ליה ותהא צריכה **עד)** ג' כתמיד איתביה **עה)** זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי המוליך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו' ואילו מגביה לא קתני תנא **עו)** סדר עבודות נקיט **עז)** ולא סדר כהנים בעו מיניה מדרב ששת מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע אמר ליה פוק חזי מה עבדין לגאו **עח)** ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין ואילו

פ) [מקדשין לכתחילה ליקרב המניים ומיכו יש לחמות לחכולתו קלי **פ)** וחרקן **פא)** לת דמס ועוד קשה דבכמה דוכתי (פסחים דף סו:) תמרינן נטמא הפ לא יחרוק ומס זרק הורלה ולמה לא יזרוק לה כלי שרת מקדשין לכתחילה ליקרב ופ"ל שני שעירי (יומא דף סב.) תמרינן נשפך הפ יממ המשחלת מת המשחלת ישפך הפ למה ישפך וכן **ר)** בפ פסולין יפך לחמה ופ"ל המנחות (לקמן ק:) תנן נטמאו מהקוקלתו בכלי אין לפ פדיון דמשמע מי מיקרב לת קרב ויש לחמות על הני בשעירה אחר כן לכלי מול והא דשמעתין נמי יש לייטב לפי הקונטרס להא דשמעת שהשיב לו אין מקדשין היינו לפי שדומה שם לת שקיבלו פסולים ש"ע **פב)** וחרקן פסולין ועוד קשה לפי' הקונטרס דמדקתמר לכתחילה ליקרב קת מיבעיא ליה **פג)** ממשע שגם רבי יוחנן היה יודע לליקרב קמיבעיא ליה שלא שהיה סבור דמבעיא ליה בדיעבד ולא מיירי כלל לענין פדיון ולפר"ח דמבעיא ליה שלא יהא נמי תניא שקיבלו פסולים וחרקן דמשמע שלא לכתחילה לת יזרוקו והא דקתמר מאי לתו קיבלו פסולין וחרקן פסולין לתו מלמון פסולין דייק שלא המשנה קת מסיים ופיריטה דמתני' כך הוא תדע הא ר"ש בן לקיש דלמי בפסולין נמי מוקי לה מכלל שלא לקדק רבי יוחנן בפסולין: **אמר** ליה מכלי זה. למאי דמסקין דמגבה ליה כהן יש לומוה מאי חידוש הניחו זה ושמא לשמעינן מע"פ שלא נמשח שעבודתו **פד)** מחנכת ש"ל של עץ היה כרבי יוסי דרבי יהודה דתניא בפרק התליל (סוכה דף נ:) דעושין כלי שרת של עץ:

ס) שבן **מצינו בסיוק בזיכין.** הפ מילתא שלא כדרבי מניא דתמר לקמן (דף ח.) לת זו **ב)** קדושה שלא זו לחיכו לת יליף מילתא ממילתא: מדם

ב) [לקמן יא: ג. סוטה ג. סוטה יד:, כ) זבמים פו., ג) [ע" תוס' כריתות כד: ד"ה קפנר], ד) ערכין כב., ה) [פי' שבט שמכין בו בני מלח ולפסו עב. ערוך ערך קלפא ו'], ו) כילד מקדשין את הקומץ. ס"ק, ז) לקמן יב., ח) ליפסל וחב גמר. ס"ק, ט) כלי כשמחזירו בהן סס"ד אס"ר ס"ש שעל גבי קרקע וכי היכי לקומצין מכלי שעל גבי קרקע ס"ג מקדשין קומץ בכלי שעל גבי קרקע. ס"ק, י) כ"ה בחזיר, יא) כ"ה לכלי, יב) ס"ל מנחה לו מכה. רש"ק, יג) [דף כב.], יד) כ"ה משמה סתירתן ומכה לוחנו לשמעי. ס"ק, טו) ס"ק, יח) ס"ל רב פפא וכן פיסא לקמן, יט) זמן מ"מ לענין זה כדי מתוכחר ומן. ס"ק, כ) הייט פסולין, כא) [נדל"ש וכן נתעבד], כב) ס"ל חוכקו, כג) בס"ק: לי, כד) שיך למעש"ל.

ב) וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול **ג)** אמר ר' יוחנן זאת אומרת **ד)** כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת הא מדעת מקדשין **ה)** והא **ו)** בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן **ז)** כלי שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב ואמר ליה **ח)** אין מקדשין **ט)** אמר ליה אין מקדשין ליפסל **י)** אבל מקדשין ליפסל רב עמרם אמר כגון שהחזירו **יא)** לביסא גדושה ומקמץ היכי קמץ אלא כגון שהחזירו לביסא **יב)** טפופה וכיון דקמץ ליה עבד ליה גומא כי מהדר לגוויה דמנא קא מהדר ליה **יג)** מכי מהדר ליה מנח ליה אדפנא דמנא **יד)** ומניד ליה ונפל ממילא **טו)** דנעשה כמי שהחזירו הקוף א"ל רבי ירמיה לר' זירא ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע **טז)** אלא ש"מ **יז)** קומצין מכלי שעל גבי קרקע (א"ל) קא נגעת בבעיא דאיבעיא לן **יח)** דרבי אבימי תני מנחות בי רב חסדא ואבימי בי רב חסדא תני **יט)** והאמר רב חסדא **כ)** קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת' בא להבריו רצופין ל' יום שני וחמישי **כא)** (ושני) ס' יומי אבימי מסכתא איתעקרא ליה ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה ולישלח ליה וליתי לגביה סבר הכי מסתייעא מילתא טפי פגע ביה רב נחמן אמר ליה כיצד קומצין א"ל מכלי זה אמר ליה וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע **כב)** א"ל דמגבה ליה כהן כיצד מקדשין **את** **כג)** המנחות אמר ליה נותנה לכלי זה **כד)** וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע א"ל דמגבה ליה כהן אמר ליה א"כ הוצרכתה **כה)** ג' כהנים אמר ליה ותהא צריכה **כו)** ג' כתמיד איתביה **כז)** זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי המוליך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו' ואילו מגביה לא קתני תנא **כח)** סדר עבודות נקיט **כט)** ולא סדר כהנים בעו מיניה מדרב ששת מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע אמר ליה פוק חזי מה עבדין לגאו **ל)** ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין ואילו

ל) [לקמן יא: ג. סוטה ג. סוטה יד:, כ) זבמים פו., ג) [ע" תוס' כריתות כד: ד"ה קפנר], ד) ערכין כב., ה) [פי' שבט שמכין בו בני מלח ולפסו עב. ערוך ערך קלפא ו'], ו) כילד מקדשין את הקומץ. ס"ק, ז) לקמן יב., ח) ליפסל וחב גמר. ס"ק, ט) כלי כשמחזירו בהן סס"ד אס"ר ס"ש שעל גבי קרקע וכי היכי לקומצין מכלי שעל גבי קרקע ס"ג מקדשין קומץ בכלי שעל גבי קרקע. ס"ק, י) כ"ה בחזיר, יא) כ"ה לכלי, יב) ס"ל מנחה לו מכה. רש"ק, יג) [דף כב.], יד) כ"ה משמה סתירתן ומכה לוחנו לשמעי. ס"ק, טו) ס"ק, יח) ס"ל רב פפא וכן פיסא לקמן, יט) זמן מ"מ לענין זה כדי מתוכחר ומן. ס"ק, כ) הייט פסולין, כא) [נדל"ש וכן נתעבד], כב) ס"ל חוכקו, כג) בס"ק: לי, כד) שיך למעש"ל.

SAMPLE